

Η ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Το Ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα προσπαθεί να εντάξει την πληροφορική, στα σχολεία της δευτεροβάθμιας και πρωτοβάθμιας διεύθυνσης, με ένα μάλλον πρόχειρο και αφελή τρόπο.

Είναι γνωστό ότι η Ελλάδα δεν τα πάει καλά με τη παραγωγή τεχνολογίας. Η παραγωγή ανταγωνιστικού (Ψηφιακού υλικού)hardware και λογισμικού(Software), είναι κάτι παραπάνω από ανεπαρκέστατη. Το παράδοξο είναι ότι υπάρχουν δεκάδες πανεπιστημιακά και τεχνολογικά ιδρύματα και άλλες τόσες ιδιωτικές σχολές, με αντικείμενο την πληροφορική.

Τι συμβαίνει και δεν μπορούν οι απόφοιτοι όλων αυτών των σχολών, να φτιάξουν μια δυνατή ψηφιακή βιομηχανία, που θα μπορεί να ανταγωνιστεί οποιαδήποτε χώρα και να φέρει στη οικονομία μεγάλα έσοδα από εξαγωγές;

Ειδικά στο τομέα του λογισμικού, που δεν χρειάζονται μεγάλα έξοδα για τη δημιουργία μιας τέτοιας βιομηχανίας τεχνολογίας, γιατί υπάρχει τέτοια υστέρηση;

Η απάντηση, όσο κι αν είναι σκληρή για κάποιους, είναι αυτονόητη. Οι Έλληνες αγγίζουν τη μετριότητα στη γνώση σύγχρονης πληροφορικής.

Πολλοί λίγοι ξεφεύγουν από αυτόν τον κανόνα.

Ποια είναι η αιτία του προβλήματος όμως;

Είναι ξεκάθαρο. Ευθύνεται ο σχεδιασμός του υπουργείου παιδείας.

Το υπουργείο παιδείας στην ουσία σε καμιά περίπτωση, δεν έχει εντάξει το μάθημα της πληροφορικής στα σχολεία όπως θα έπρεπε. Αντιθέτως έχει εντάξει ένα μάθημα που αφορά τη χρήση Η/Υ.

Και αν στις μικρές τάξεις του Δημοτικού (Πρώτη – Τρίτη) μπορεί να φαίνεται λογικό αυτό, στις πιο μεγάλες τάξεις είναι τουλάχιστον αστείο.

Τα παιδιά στις πιο μεγάλες τάξεις θα έπρεπε να γνωρίσουν την **ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ**.

Από την Τετάρτη Δημοτικού μέχρι την Τρίτη γυμνασίου θα έπρεπε να έχουν καλυφτεί τουλάχιστον τα παρακάτω αντικείμενα:

- 1) **ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ:** Ο μαθητής θα πρέπει να μάθει την αλγοριθμική λογική για λύση προβλημάτων, μέσω μια γλώσσας Logo like, όπως για παράδειγμα το Scratch. Τα παιδιά θα πρέπει να μάθουν τη βασική λογική του δεδομένου προγραμματισμού.

Στις τελευταίες τάξεις του Γυμνασίου θα μπορούσε να διδαχτεί απλά και μία γλώσσα προγραμματισμού. Για παράδειγμα η Visual C.

- 2) **ΨΗΦΙΑΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ:** Ο μαθητής θα πρέπει να γνωρίζει τη ψηφιακή δομή του Υπολογιστή. Θα έπρεπε να υπάρχει μάθημα ψηφιακά συστήματα, που θα γοητεύει τους μαθητές με την αρχιτεκτονική του ψηφιακού σχεδιασμού. Θα μπορούσε να υπάρχει και κάποιο ειδικό πρόγραμμα(Logic gate simulator) που θα επιτρέπει τον μαθητή να σχεδιάζει δικά του κυκλώματα και να βγάζει αποτελέσματα . Ο μαθητής έτσι, θα αρχίσει να καταλαβαίνει

πως κατασκευάζονται όλες αυτές οι ψηφιακές συσκευές που αγοράζει πανάκριβα.

- 3) ΔΙΚΤΥΑ – INTERNET: Ο μαθητής θα πρέπει να μάθει τη δύναμη του Internet , και να έρθει σε επαφή με τη γλώσσα HTML, ενώ στις μεγάλες τάξεις του Γυμνασίου να γνωρίσει απλά πράγματα για τη JavaScript. Σημαντικό μέρος πρέπει να αφιερωθεί στα δίκτυα και στο safe internet.
- 4) ΨΗΦΙΑΚΑ ΣΗΜΑΤΑ – ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: Ο μαθητής θα έπρεπε να έρθει σε επαφή με την ψηφιακή επικοινωνία και με τη μετάδοση του ψηφιακού σήματος.

Ενδεχομένως ίσως θα μπορούσαν να υπάρχουν και ειδικά γυμνάσια πληροφορικής, όπως ήδη υπάρχουν μουσικά και αθλητικά γυμνάσια

Στο νέο τεχνολογικό λύκειο και στον κλάδο της πληροφορικής, θα έπρεπε όλα τα παραπάνω να γίνουν πιο συγκεκριμένα με τη διδασκαλία της γλώσσας C++, Java, Action script της Adobe, XML, PHP , κ.α. Ενώ στο ψηφιακό κομμάτι να υπάρχουν εργαστήρια όπου οι μαθητές θα δημιουργούν δικά τους πραγματικά ψηφιακά κυκλώματα. Ταυτόχρονα οι μαθητές θα διδάσκονται τεχνολογίες δικτύων και λειτουργικών συστημάτων.

Έτσι ο μαθητής που θα τελειώσει το κλάδο της πληροφορικής στο τεχνολογικό λύκειο να είναι έτοιμος να μπει στο πανεπιστήμιο ή πολυτεχνείο πληροφορικής, όπου εκεί θα πάρει υψηλού επιπέδου γνώσεις από καθηγητές, που θα γνωρίζουν άριστα το αντικείμενο που διδάσκουν, έχοντας πάρει μεγάλη επαγγελματική εμπειρία σε μεγάλες εταιρίες. Τα πανεπιστήμια και ειδικά τα πολυτεχνεία θα πρέπει να είναι χώροι έρευνας και καινοτόμων εφαρμογών αντίστοιχης βαρύτητας με ξένα πανεπιστήμια, όπως για παράδειγμα το Stanford ή το MIT.

Έστω κι αν όλα τα παραπάνω ακούγονται σαν ταινία επιστημονικής φαντασίας ή ανεφάρμοστα στη «χώρα του ότι να 'ναι» , μόνο έτσι θα υπάρξουν επιστήμονες που θα παράγουν ανταγωνιστική οικονομία και όχι απλά πολίτες, που απλά θα αγοράζουν και θα χρησιμοποιούν εισαγόμενες ψηφιακές συσκευές και λογισμικό.

Είναι παραπάνω από αυτονόητο, ότι μόνο η καινοτόμος παραγωγή τεχνολογίας μπορεί να ορθώσει την οικονομία αυτής της χώρας.....

